

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. В., 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. П.а
като разгледа докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20203100103389 по описа за 2020 година

Производството е с правно основание чл.124 от ГПК.

Производството по делото е образувано по предявен от СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, ЕИК:****, гр. С., ****, представляван от Ректора проф. д. н. А. Г. като процесуален субституент на Държавата на основание чл.26 ал.4 от ГПК, действащ чрез процесуален представител по пълномощие по реда на чл.32 от ГПК, адв. З. О. от АК-С. и съдебен адрес за призоваване гр. С., ул. „****“ № *** против И. Я. С., ЕГН *****, гр. В., ***; М. Я. Т., ЕГН *****, гр. В., ***; Р. Д. А., ЕГН *****, гр. В. ***; Я. Я. А., ЕГН *****, гр. В. *** и И. Х. С., ЕГН *****, гр. С., **** (постоянен адрес) и гр. С., *** (адрес по месторабота) иск с правно основание чл.124, ап.1 от ГПК и цена на иска 424 085,30 лева.

В хода на производството е починала ответницата Р. Д. А. с ЕГН***** б.ж. на гр. В., починала на **** год., за което е съставен акт за смърт № **** год. на Община В. и е заместена в процеса от своя наследник по закон Я. Я. А. страна по делото.

С определение № 290/21.01.2021 год. по настоящото гр. дело № 3389/2020 год., съдът е конституирал в качеството на ищец на основание чл.26 ал.4 от ГПК, ДЪРЖАВАТА, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройството и съдебен адрес: ***** на основание чл.31 ал.2 от ГПК.

В исковата си молба ищеца твърди, че като учебно заведение му е предоставено право на управление върху недвижим имот публична държавна

собственост на основание чл.89, ал.2 от ЗВО, целия с площ от 360 930 кв. метра и административен адрес ***, при граници: ***** съгласно АПДС № 2619 от 24.08.1999 год. В границите на този недвижим имот попада ПИ с идентификатор **** по КККР на В., одобрени със заповед № РД- 18-92/14.10.2008 го. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със заповед № КД-14-03-2101/16.8.2011 год. на Началника на СГКК- В.; с административен адрес: гр. В. **; с площ 18 864 кв. метра; трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване; при съседи: ПИ с идентификатори ****, ***, ***, *** и ***.

Ищеца твърди, че от 1999 год. СУ „Св. Кл. Охридски“ владее непрекъснато целия недвижим имот с площ 360 930 кв. метра по АПДС № 2619 от 24.8.1999 год., и включения в неговите граници ПИ с идентификатор **** по КККР на В., от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност въз основа на чл.14, ал.3 от ЗДС и чл.12, ал.1 от ППЗДС, а при действието на първоначалната редакция на чл.14, ал.1 от ЗДС и на чл. 15, ал.1 от ППЗДС от 1996 год. го владее от свое име, за своя сметка и на своя отговорност. Ответниците неоснователно претендират, че са собственици на ПИ **** по наследство от Я. Я. А. и Я. Я. А. и възстановяване на правото на собственост по чл.17, ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж е чл.18з, ал.1 от ППЗСПЗЗ , извършено с решение № 791 от 27.4.2001 год. на ПК, Констативен нотариален акт № 8 от 6.7.2001 год., том IV, рег. 6390, дело № 408/2001 г. на нотариус А. Г., район на действие РС – В., а ответникът И. С. - въз основа на договор за покупка на 1/20 идеална част от правото на собственост върху ПИ **** от И. Я. С., М. Я. Т. и Я. Я. А., извършен с нотариален акт, вписан в Службата по вписванията - акт № 200, том 63, рег. 20313, дело 14412 от 20.11.2003 г. Решение № 791 от 27.4.2001 г. на ПК - В. за възстановяване на правото на собственост по чл.17, ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж е чл.18з, ал.1 от ППЗСПЗЗ за възстановяване правото на собственост върху ЛОЗЕ с площ от 18 783 кв. метра, намиращо се в строителните граници на „***“, Община В., в м. „***“ и включващо парцели *** по КП „***“ при граници и съседи: изток - път, запад - парцел 145, север - парцел 135 е незаконосъобразно, тъй като не са съществували предпоставките и са били налице пречки за възстановяване на правото на собственост по ЗСПЗЗ върху поземления имот.

Констативният нотариален акт № 8/06.07.2001 год. на нотариус А. Г. не удостоверява правото на собственост на ответниците и ищеца оспорва неговото удостоверително действие.

Поради това, че праводатели на И. Х. С., не са били собственици, то те не са прехвърлили 1/20 идеална част от правото на собственост върху него. Съществуването на тези актове засягат неблагоприятно правото на управление на ищеца върху този имот, както и правото на държавна публична собственост върху него, и обосновават интереса му от предявяване на отрицателния установителен иск за собственост срещу тези ответници.

С исковата молба ищеца е заявил петитум, с който моли съда да постанови Решение, с което:

ПРИЗНАЕТЕ ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по делото, че ответниците И. Я. С., М. Я. Т., Я. Я. А. и И. Х. С. не са собственици на: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор **** по КККР на гр. В., одобрени със заповед № РД-18-92/14.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със заповед № КД-14-03-2101/16.8.2011 г. на Началника на СГКК - В.; с адрес на поземления имот: гр. В. **; с площ 18 865 кв. метра; трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване; съсед: ПИ с идентификатори ****, ***, ***, *** и ***.

ОТМЕНИ на основание чл.537, ал.2 от ГПК, Нотариален акт № 8 от 6.7.2001 год., том IV, рег. 6390, дело 408/2001 год. на нотариус А. Г., район на действие РС - В..

Претендира разноските по делото.

В съдебно заседание ищеца, редовно призован, се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа иска, претендира разноски по делото. Представил е списък с разноски в размер на 14074,02 лева, от които 13 200 лева, адвокатски хонорар.

В съдебно заседание Държавата редовно призована, се представлява от Министъра на регионалното развитие и благоустройството, който се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа иска и моли съда да го уважи.

В срока по чл.131 от ГПК, е постъпил отговор на исковата молба от ответниците по делото.

В депозираните отговори ответниците твърдят, че иска е недопустим, в евентуалност се оспорва изцяло, като неоснователен и недоказан. Молят съда да го отхвърли като такъв.

В отговорите се твърди, че исковете са недопустими, тъй като ищеца няма право на иск срещу ответниците, а ответниците не са надлежна страна в процеса. Искът е недопустим, тъй като ищеца няма правен интерес за предявяването му. В отговорите ответниците твърдят, че предявените искове са изцяло неоснователни и моли съда да ги отхвърли като такива. В отговора ответниците оспорват всички въведени от ищеца фактически и правни твърдения в исковата молба. В отговора ответниците оспорват твърденията, че ищеца притежава право на управление върху недвижим имот- държавна публична собственост на основание чл.89, ал. 2 ЗВО с площ от 360 930 кв.м. в гр. В., кв. ***, м. „***“ с описаните граници в исковата молба. В отговора ответниците оспорват, твърденията в исковата молба, че имотът с идентификатор **** с площ 18 864 кв.м. е публична държавна собственост и се владее непрекъснато от 1999 год. въз основа на АДПС № 2619/24.08.1999 год. от ищеца, ведно с построените в него сгради с идентификатори, посочени в исковата молба. В отговора ответниците оспорват обстоятелствата, че ПИ с

идентификатор **** е част от границите на описания АДПС № 2619/24.08.1999 год. и е 5.226 % от площта на целия имот по АДПС N 2619/24.08.1999 год. от 360 930 кв.м. В отговора ответниците оспорват, обстоятелството, че от 1999 год. ищеца владее непрекъснато, от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност въз основа на чл.14, ал.3 от ЗДС и чл.12, ал.1 от ППЗДС, а при действието на първоначалната редакция на чл. 14, ал.1 от ЗДС и на чл. 15, ал. 1 ППЗДС от 1996 год. владее от свое име, за своя сметка и на своя отговорност целият недвижим имот с площ 360 930 кв.м. по АДПС N 2619/24.08.1999 год., както че ПИ с идентификатор **** е включен и е 5.226 % от площта на целия имот по АДПС № 2619/24.08.1999 год. от 360 930 кв.м. В отговорите се твърди, че процесния имот не е включен в АДПС № 2619/24.08.1999 год. и не попада в границите на цитираните 360 930 кв.м., и не е публична държавна собственост. В отговора ответниците оспорват твърденията, че Решение № 791/27.04.2001 г. на ПК -В. за възстановяване правото на собственост е незаконосъобразно, тъй като не са съществували предпоставките и са съществували пречки за възстановяване правото на собственост по ЗСПЗЗ върху процесния имот. В отговора ответниците твърдят, че ПИ **** е собственост на И. Я. С., М. Я. Т., Р. Д. А., Я. Я. А. и И. Х. С., за което ответниците притежават надлежни документи за собственост- Решение на ПК, констативен нотариален акт и нотариален акт за продажба на 1/20 идеална част, с които се легитимират като собственици.

В отговора ответниците твърдят, че Актът за държавна собственост **НЯМА ПРАВОПОРАЖДАЩО ДЕЙСТВИЕ**. Собствеността на държавата върху недвижими имоти, предмет на такива актове, не възниква и не се погасява от тях. Представените актове за държавна собственост са изцяло несъотнесими към настоящия правен спор, тъй като нямат материална доказателствена сила относно правото на собственост на държавата и по никакъв начин не удостоверяват, че се отнася за ПИ ****. Моли съда да отхвърли предявения иск и иска с правно основание чл. 537, ал. 2 от ГПК, като неоснователни.

В условията на евентуалност е въведено възражение, че ответниците са придобили имота по давност, тъй като владеят имота много над 10 години. В отговора ответниците оспорват АДПС № 2619/24.08.1999 год. и акт за държавна собственост № 1000/21.03.1991 год., както и удостоверение за данъчна оценка, приложено към исковата молба по реда на чл.193 от ГПК.

С отговорите на исковата молба са представени писмени доказателства.

В съдебно заседание ответниците редовно призовани несе явяват представляват се от процесуален представител по пълномощие, който поддържа депозирания отговор и моли съд ада отхвърли предявения иск. Претендира разноски, представил е списък с разноските в размер на 16 330 лева, от които 16 000 лева адвокатски хонорар.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА**

ОБСТАНОВКА:

С исковата молба ищеца е представил като писмени доказателства Акт за публична държавна собственост № 2619/24.08.1999 год. на имот земя с плащ 360 930 кв. метра, ведно с посочените сгради:оранжерия корпус 1 и 40 кв.м. и корпус 2 20 кв.м.; разливна с плащ 27.50 кв. метра, битова сграда 41.20 кв.м. и склад 45,40 кв.м., при граници: ***.

Имотът по акт за държавна собственост е представен на ищеца за управление „***“.

Ищеца е предоставил и Акт за държавна собственост № 1000/21.03.1991 год. съгласно Разпореждане на МС № 69/29.12.1979 год. и Заповед за отреждане 08.02.1991 год.на земя отредена за „*** к-с *** с площ 709.8 декара или 709 800 кв.м. при следните граници: север асфалтов път, хотел ***, геол.поч.станция, земи по 21 ПМС и лично ползване на кооператори, *****, ***, запад-овощна градина АПК ***, юг вилна зона, к.к.***

Със Заявление с вх. № 40632/26.02.1992 год. на ПК гр.В. ответника Я. Я. А. с в качеството на наследник на Я. Я. А. е поискал възстановяване на собствеността върху земеделски земи в землището на с.***, общ.В., както следва: лозе 16 дка - м-ст "****", лозе 2.8 дка - м-ст "****"; лозе 1 дка - м-ст "****" и нива 1 дка- м-ст "****".

Към заявлението са приложени Служебна бележка от Общинска собственост - при Община В., че лицето Я. Я. А. според декларацията на притежавани непокрити земеделски имоти том 754 от 29.06.1949 год. от Емлячни регистри на гр. В. в земл. на с. ***, Служебна бележка от отдел Земеделие при Община В. в уверение, на това че лицето И. Я. А. наследник на Я. Я. А. според декларацията на притежавани непокрити земеделски имоти том 758, стр.34 от 1949 г. от Емлячни регистри на гр. В. в земл. на с. *** и Протокол от Варненски околийски съд по гр. дело 344 по описа от 1952 год.

Въз основа на Заявление с вх. № 40632/26.02.1992 год. от ПК гр. В. и представените писмени доказателства от заявителя и ответник Я. Я. А. за възстановяване на собственост на насл. Я. Я. А. бивш жител на гр. В. е издадено Решение № 426 от 18.07.1997 год. на ПК гр. В.: с което Възстановява право на собственост на наел. на Я. Я. А., на : Лозе от 5717 кв.м находящо се в землището на с. *** в м-ст "*****" и Отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи стари реални граници поради изпълнени строителни мероприятия в „***" на следния имот: лозе от 10 283 кв. м находящо се в землището на с. *** в м-ст "*****".

За възстановяването на невъзстановените 10283 кв.м. Поземлена комисия гр.В. препоръчва изработването на план на старите имотни граници за обект: "****", землището на ***, общ. В. във връзка с изработването на помощен план по чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ.

Техническо задание за изработване на план на стари имотни граници за обект: "****", кв. ***, общ. В. и материали от анкета за установяване собствеността преди образуване на ТКЗС е възложено на фирма ЕТ "****".

След комисия по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ има издадено Удостоверение с вх. № АБ-1-94.Я(1) от 23.03.2001 год. Бивши имоти в местност "****" собственост на наел. на Я. Я. А. са нанесени върху Помощния кадастрален план на "****" гр. В. с пл. № ****, които попадат в регулация, отреден за "****" съгласно Заповед № 17/08.02.1991 год.

Становището на Община В. на комисията по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ е, че имот пл. № ** от ПКП с площ от 13 081 кв.м от тях 11 603 кв.м са в регулация, а 1 478 кв.м извън регулация, частта попадаща в регулация 150 кв.м попадат в оранжерия, а могат да бъдат възстановени 11 453 кв.м. Имот *** с площ 3006 кв.м, от тях 933 кв.м. попадат върху оранжерия и 30 кв.м. подход към оранжерията не се възстановяват. Възстановяват се 2043 кв.м на бившите собственици. Имот *** с площ 709 кв.м., 10 кв.м. са извън регулация, а останалите могат да се възстановяват на бившите собственици. Имот *** е с площ 7022 кв.м От тях 3547 кв.м попадат върху Почивна станция "****", 275 кв.м. подход към оранжерията не могат да бъдат възстановени. Останалите 3200 кв.м могат да бъдат възстановени в стари реални граници. От имоти с пл. №**** в реални граници могат да бъдат възстановени общо 18 833 кв.м, заштриховани в Скица № 500 от 22.03.2001 год. За 4 935 кв.м собствениците следва да бъдат обезщетени съгласно чл.10 б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

След Възражението от Я. Я. А. е издадено Удостоверение по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ с вх. № АБ-1-94.Я(1) от 18.04.2001 год. на комисията по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ, от което е видно, че имот пл. № ** от ПКП „****“ е с площ от 13 081 кв.м от тях 11 603 кв.м са в регулация, а 1 478 кв.м извън регулация. От частта попадаща в регулация 150 кв.м. попадат върху оранжерия. В сектор „ Архив“ при Община В. се установи, че липсват строителни книжа за строителството на оранжерията. Заключение е, че целият имот попадащ в регулация с площ от 11 603 кв.м може да бъде възстановен на бившите собственици в стари реални граници. Имот *** с площ 3 006 кв.м, от тях 933 кв.м попадат върху оранжерия, изградена без строителни книжа. Целият имот с площ 3006 кв.м може да бъде възстановен на бившите собственици. Имот *** с площ 709 кв.м, 10 кв.м са извън регулация, а останалите попадащи в регулация могат да се възстановяват на бившите собственици. Имот *** е с площ 7 022 кв.м от тях 3 547 кв.м заштриховани в приложената скица с черни линии попадат върху Почивна станция "****" и не могат да бъдат възстановени на бившите собственици. Останалите 3 475 кв.м могат да се възстановяват в стари реални граници. От имоти с пл. №**** в реални граници могат да бъдат възстановени общо 18 783 кв.м. За 3547 кв.м собствениците следва да бъдат обезщетени съгласно чл.10 б, ал.1 от ЗСПЗЗ. Приложена е скица №807/18.04.2001 год.

Последвало е Решение № 791/27.04.2001 год. по заявление № 40632/26.02.1992 год. на Поземлена комисия гр.В., е възстановила на наследниците на Я. Я. А. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници, следните имоти:

1. Лозе от 18,783 декара, находящ се строителните граници на кв.***, в местността „***“ при граници и съсед: от КП на „***“ имотът представлява пл. № ****, при граници: изток път, запад – имот ***, север – имот пл. № ** съгласно представената скица АБ-1-94Я/1/18.042001 год.от Община В. заявен с пореден номер 1 от заявлението и установен с Декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ.

2. Лозе от 1,488 декара, находящо се в землището на кв.***, в местността „***“, при граници съсед: от КП на ***** имотът представлява част от *** съгласно представена скица № 807/18.04.2001 год. и Удостоверение № АБ-1-94Я/1/на Община В., заявен с пореден № 5 от заявлението и установен с декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ.

С Нотариален акт за собственост на недвижим имот възстановен по ЗСПЗЗ под. № 8, том.IV, рег. № 6390, дело № 48/06.07.2001 год. на Нотариус А. Г. с рег. № 194 на НК и район на действие РС-В., вписан Вх. Рег. № 8385/06.07.2001 год. акт. № 25, том. XXIV, дело № 5458/2001 год. на СП-В.,ответниците Я. Я. А., И. Я. С. и М. Я. Т. са признати за собственици, в качеството им на наследници на Я. Я. А., а именно:

1. Лозе от 18,783 декара, възстановен с Решение № 791 от 27.04.2001 год. на ПК В., по реда на чл.17 ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж и 18з ал.1 от ППЗСПЗЗ находящ се в строителните граници на кв.***, Община В., в местността „***“ и включва парцели пл. № **** по КП на „***“, при граници и съсед: изток път, запад – имот ***, север – имот пл. № **.

2. Лозе от 1,488 декара, възстановен с Решение № 791 от 27.04.2001 год. на ПК В., по реда на чл.17 ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж и 18з ал.1 от ППЗСПЗЗ находящо се в землището на кв.***, в местността „***“ и включва част от *** от КП на *****“, при граници: изток – път, запад—останалата част на парцел **, юг-останалата част от парцел 138.

С нотариален акт № 86, том.V, рег. № 5677, дело № 886 от 2003 год., вписан Вх.рег. № 20363, от 24.11.2003Акт № 200, том.LXIII, дело № 14412/2003 год. Я. Я. А., И. Я. С. и М. Я. Т. продават на И. Х. С. 1/20 идеална част от Лозе от 18,783 декара, възстановен с Решение № 791 от 27.04.2001 год. на ПК В., по реда на чл.17 ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж и 18з ал.1 от ППЗСПЗЗ находящ се в строителните граници на кв.***, Община В., в местността „***“ и включва парцели пл. № **** по КП на „***“, при граници и съсед: изток път, запад – имот ***, север – имот пл. № ** и 1/20 идеална част от Лозе от 1,488 декара, възстановен с Решение № 791 от 27.04.2001 год. на ПК В., по реда на чл.17 ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж и 18з ал.1 от ППЗСПЗЗ находящо се в землището на кв.***, в местността „***“ и включва част от *** от КП на *****“, при граници: изток – път, запад—останалата част на парцел **, юг-останалата част от парцел 138.

Според Писмо с вх. № БА 1-9200(6) от 07.10.2002 год. на Община В. Дирекция "Архитектура и благоустройство" са отговори на ищеца, че претендираната от ищеца територия, отредена за "****" е завършена

процедура по изработване на ПКП по чл.13 от ППЗСПЗЗ, който е обявен в ДВ бр.92/22.10.1999 год. Постъпили възражения, които са разгледани с Протокол № 43-А/08.02.2000 год. на Комисия, назначена със Заповед № РД-02-14-92/20.01.2000 г. на Министъра на РРБ.

Върху плана е отразена границата на "****", съгласно регулационен план, одобрен със Заповед № 17/08.02.1991 г., който е изработен с предвижданията на ТУП. На основание ПКП са издадени скици и удостоверения по чл.13 от ППЗСПЗЗ във връзка с уведомителни писма на ПК-В. за реституционни претенции на заявители. ПК В. е издала решения за възстановяване правото на собственост съобразно чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ и въвод във владение.

Няма издадени административни актове по чл.6 т.7 от ЗТСУ във връзка §6, ал.6 от ЗУТ, чл.86а от ППЗТСУ за попълване на възстановени имоти в територията по Акта за публична държавна собственост. Причината за това е липсата на Заповеди на Областния управител за деактуване на имотите

По делото е допусната СЪДЕБНО-ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА, първоначална извършена от вещото лице инж. Д. К. Д., повторна извършена от вещото лице инж. Д. П..

От заключението на вещото лице Д., съдът установи, че според вещото лице са били на лице всички предпоставки от техническа гледна точка за възстановяване на процесния имот в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници по ЗСПЗЗ. Според вещото лице възстановеният имот с идентификатор **** не попада в площадката отредена за „****“. Според вещото лице имот с идентификатор **** е с площ 327 220,51 кв.м, а имот с идентификатор **** с площ 18 863,6 кв.м. са различни и имат обща граница.

Съдът кредитира заключението на вещото лице П., който е извършил подробно обследване на статута на процесния имот от преди одържавяването му като земеделска земя до настоящия имот, изготвил и комбинирана скица, в която да отразил имота по различните планове.

За формиране отговорите си вещото лице и изработило комбинирани скици между границите на процесния имот **** /по кадастралната карта/ и териториите, върху които той попада в различните създавани през времето кадастрални планове и аерофотоснимки.

Комбинирана скица № 1. Имот **** и План на „****“ от 1936 год. Планът включва кадастрална информация и данни за отреждане на територията. От представената комбинирана скица е видно, че част от територията заемана от ПИ ***, към времето на действие на плана е попадала извън обхвата на неговото отреждане, а друга част - попада в кв. 54 с отреждане „За залесяване“.

Комбинирана скица № 2. имот **** и Топографо- геодезически план на „****“ - М 1:2000 - от 1956 г. и разписан лист към него.

Плана обхваща част от района на територията, върху която попада процесния имот и по конкретно имоти с планоснимачен № **, част от *** и територия без планоснимачен номер. По данни от разписния лист цитираните имоти са с начин на трайно ползване „лозе" и „гора" съответно и са записани на ТКЗС с. ***. При съвместяването на границите на процесния имот с данните от аерофотографиране извършено през 1956г. - Комбинирана скица - № 2-1 (стр.4 от приложенията към експертизата) ясно личи, че начинът на трайно ползване на пл. № *** - не е „гора", а е „нива".

Комбинирана скица № 3. Имот **** и Кадастрален план на „****" - М1:1000 от 1956 год. Планът обхваща южната зона на процесната територия и от части се припокрива с топографо-геодезическия план М 1:2000. Този план е послужил като основа за идентифицираните на границите на бившите имоти, които са съставен елемент от съдържанието на изработената скица по чл. 13 от ЗСПЗЗ послужила за възстановяване на собствеността в границите на процесния имот.

Видно от комбинираната скица неговите граници напълно или частично съвпадат с границите на имоти с пл.номера - пл. № ****. В разписния лист към този К.П. тези имоти са записани с НТП и собственост както следва: пл. № ** - лозе и нива без записан собственик, пл. № ** - овощна градина записана на Я. А. П., пл. № ** - лозе - без собственик (евентуално идентичен с този на пл. №**), пл. №** - нива - без собственик (евентуално идентичен с този на пл. № **).

Комбинирана скица №4. Имот **** и Кадастрален и регулационен план „****" - кадастрална основа изработена през 1969г. и регулация – 1971 год.

По своето съдържание този план урегулира зоната на вилна зона „****" с граници в общи линии съвпадащи със североизточната граница на отредената по късно територия за ****. Видно от комбинираната скица в границите на процесния имот попадат останалите извън регулацията на „****" поземлени имоти с пл. номера - пл. № ***.

По данни от разписния лист всички тези имоти с изключение на ПИ пл. № **, който е собственост на ДЗС, са собственост на физически лица с правно основание - 21 м.п. от 31.01.1963г. на ЦК на БКП „За развитие на животновъдството в личните стопанства на кооператорите и използване на не стопанисваните земи край населените места."

Комбинирана скица № 5. Имот № *** и Кадастрален план „****" от 1987 год. с нанесена регулация по Заповед №17/08.02.1991 год.

От изработената комбинирана скица е видно, че в границите ПИ **** попада цялата територия на изградената в границите на **** оранжерия. Останалата част на имота е заета с дървесна растителност. С постановяване на Заповед № 17/08.02.1991 год. територията на процесния имот се включва официално в зоната отредена за *** ограничена от регулационните граници на същата.

Според вещото лице при установяване на наличието на технически

предпоставки приложимостта на текстовете на чл. 18а или чл.186 от ППЗСПЗЗ при постановяване на решение №791 от 27.04.2001 год. в рамките на настоящата експертиза вещото лице е изработило Комбинирана скица № 6.

Върху нея е показано взаимното пространствено положение на фрагмент от аерофотоснимката летене 1956 год. и извадка от картата на землището на кв. ***, изработена като етап от процеса на възстановяване на собствеността.

При последващите технологични етапи изработената карта служи като основа за изработване на Картата на възстановената собственост. Наличието на поземлените имоти с пл. № *** в картата на възстановената собственост означава, че са били идентифицирани техните стари реални или възстановими граници. На практика същите се явяват част от процесния ПИ **** и са възстановени на насл. на Я. Я. А. в съществуващи (възстановими) стари реални граници с Решение на ПК №426 от 18.07.98г. и Решение на ПК № 477 от 12.03.98г.

От комбинираната скица ясно се вижда, че старите реални граници съществуват на терена, но поради наличието на строителство в имота (изградената в **** оранжерия, към този момент се считала за законна) е възстановена само част от имота представляваща имот пл. № ***.

Изхождайки от съдържанието на комбинирана скица № 6, че за определяне местоположението на заявените за възстановяване имоти на наел. на Я. Я. А., с достатъчно голяма надеждност е могла да се използва информацията от а.ф.с. № 732 - летене 1956г., т.е. да се приложат критериите на чл. 18 б. от ППЗСПЗЗ.

В нарочна забележка на ПК се отбелязва, че с Решение № 426 комисията допълва и изменя Решение № 477 от 12.02.98г. в което се отказва възстановяването на 10.283 кв.м. лозе попадащи в района на ***.

По късно на основание писмо изх. № АБ -94-Я(1)/2001 год. на Отдел кадастър и регулация към Община В. - ПК отменя направените въводи по Решение № 426 и Решение № 477 и постановява Решение №791 от 27.04.2001, с което определя възстановява правото на собственост на Я. Я. А. върху лозе от 18.783 дка в съществуващи (възстановими) стари реални граници.

Според вещото лице предпоставките цитираното решение на ПК да постанови начин на възстановяване - в съществуващи (възстановими) стари реални граници са: Чл. 10 ал. 7 от ЗСПЗЗ регламентиращ възстановяването на бивши земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околоръстен полигон изрично изисква прилагането на чл.14 ал.1, т.1. от ЗСПЗЗ - т.е. възстановяването да се извърши в съществуващи (възстановими) стари реални граници и Техническите предпоставки за прилагането на чл.14, ал. 1, т.1 от ЗСПЗЗ в конкретния случай се определят от наличието на стари кадастрални планове и аерофотоснимки (отразени върху комбинирани скици

№ 3 и № 6 и № 6-1), както и наличието на кадастрален план на „****“ - отразен върху комбинирана скица № 5, позволяващи коректното изработване на помощния документ - Скицата по чл. 13, ал. 4 - уреждаща нормативно регламентиранияте реституционни взаимоотношения между бившите и настоящи собственици за имотите попадащи в урбанизирана територия.

Към датата на постановяване на Решение №791 от 27.04.2001 год. на ПК в имота подлежащ на възстановяване е била налична една сграда построена по данни от АДС № 2619 през 1982г. - масивна сграда оранжерия състояща се от два корпуса с площи: ****. За описаните в акта сгради обаче по данни на Община В. приложени в кориците на делото няма открити строителни книжа т.е. строежа е незаконен и приложението на чл.10, ал.7 т.2 от ЗСПЗЗ.

Според вещото лице ПИ с идентификатор ****, към датата на съставяне на АПДС № 2619/24.08.99 год. реституционната процедура по възстановяване на собствеността на наел. на Я. Я. А. все още не е била приключена е бил включен в площадката отредена за „****“ с идентификатор **** с площ 352.028 дка.

По делото са разпитани свидетели, показанията на които за нуждите на процеса не следва да се обсъждат.

Тази фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, които кредитира.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявения иск е с правно основание чл.124 от ГПК.

Предявен е отрицателен установителен иск, с който ищеца отрича правата на собственост на ответниците по осъществена в тяхна полза реституция по ред ана ЗСПЗЗ.

Съдът намира, предявения иск за допустим, тъй като е обусловен от наличието на правен интерес.

Съгласно ТР № 8 от 27.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2012 г., ОСГТК, „Правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника.

Съдебната практика е константна, че организациите, вкл. висши учебни заведения, на които са предоставени са стопанисване и управление държавни имоти, разполагат с процесуална легитимация да предявяват иски за собственост /Решение № 6 от 01.06.2011 г. по гр.д.№ 833/09 г. на IV г.о., Решение № 939 от 21.01.2010 г. по гр.д.№ 4962/08 г. на IV г.о., Решение № № 203 от 19.12.2013 г. по гр.д.№ 1758/13 г. на II г.о., Решение № 149 от 08.07.2016 г. по гр.д.№ 549/15 г. на I г.о., Определение № 22 от 17.01.2017 г. по ч.гр.д.№ 3227/16 г. на III г.о./.

В този смисъл ищеца, в качеството му на висше училище, което твърди,

че процесния имот му е предоставен да стопанисва и управлява от държавата, разполага с интерес като неин процесуален субституент по смисъла на чл.26, ал.2 ГПК да предяви от свое име пред съд иск за защита на правото на собственост на държавата, като поиска осъждане на ответника да му предаде държането на процесния имот, собственост на държавата, по силата на предоставеното му право да стопанисва и управлява същия.

В случая е налице правен интерес от търсената защита, тъй като при уважаване на отрицателния установителен иск и отричането на правата на ответниците за собственост, ищеца ще защити свое право, което притежава.

Предявения иск е неоснователен.

Доказателственната тежест при предявен отрицателен установителен иск се разпределя, така, че ответниците носят тежестта да докажат всички основания, от които произтичат оспорваното от ищеца право на собственост.

Ответниците твърдят, че са придобили правото на собственост върху спорния ПИ ****, като сочат две правни основание за това, предявени в условията на евентуалност, ако съдът не уважи първото да се произнесе по второто.

Първото основание за възникване на правото на собственост на ответниците е възникнала земеделски реституция с възстановяване на правото на собственост с Решение № 791/27.04.2001 год. по заявление № 40632/26.02.1992 год. на Поземлена комисия гр.В..

В условията на евентуалност, ако съдът не приеме, че ответниците са придобили правото на собственост въз основа на настъпилата в тяхна полза земеделска реституция, да приеме, че са придобили собствеността по силата придобивна давност чрез непрекъснато, добросъвестно, евентуално - недобросъвестно, владение в периода от 1980 г. до подаването на молба вх. № 11197 от 09.06.2021 год.

По отношение на придобиване на правото на собственост въз основа на настъпила в полза на ответниците земеделска реституция.

Ответниците се позовават на настъпила в тяхна полза с Решение № 791/27.04.2001 год. по заявление № 40632/26.02.1992 год. на Поземлена комисия гр.В. земеделска реституция на основание чл.14 ал.1 т.3 от ЗСПЗЗ, за възстановяване на процесните имоти в стари реални граници, въз основа на издадена от Община В. Скица 807/18.04.2001 год. и Удостоверение АБ-1-94Я/18.04.2001 год. на Община В., на процесния поземлен имот.

Съгласно издаденото удостоверение в полза на ответниците може да се възстанови собственост в стари реални граници на имот с пл. № ** с площ 11 603 кв.м. от цялостна 13 081 кв.м., от имот с *** с площ 3006 кв. метра, имот с *** могат да се възстановяват 6 99 кв.м. от 709 кв.м., и имот *** с могат да се възстановят 3 475 кв. от общо 7 022 кв.м. или общо могат да се възстановят 18 783 кв. метра.

По реда на косвения съдебен контрол, ищеца е изложил съображения, че

решението на ПК е нищожно.

В случая по смисъла на чл.17 ал.2 от ГПК, косвения съдебен контрол е допустим. Правното положение на страната от чието име е заявен иска и това на процесуалния субституент следва да е еднакво. Държавата не е обвързана на с Решението на ПК за възстановяване на правото на собственост и подлежи на съдебен контрол по реда на чл.17 ал.2 от ГПК. /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 14.01.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 5/2011 г., ОСГК, докладчик съдията Ж. С.

Съдът дължи произнасяне по въведените от ищеца възражения, на нищожност на административния акт, с който е възстановена собствеността на ответниците, като наследници на Я. Я. А., в стари възстановими и съществуващи на терена реални граници.

Според ищеца решението на ПК-В. е нищожно, тъй като правото на собственост е заявено с декларация по чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ, а при липса на писмени доказателства законът не допуска възстановяване на собствеността в реални граници, а решението според ищеца е недопустимо.

Заявяване за възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи е допустимо по отношение а притежаваните от наследодателя на заявителите имоти преди тяхната колективизация. Със заявлението заявителя представя и доказателства за притежаваните от техния наследодател имоти, към момента на тяхното одържавяване. Допустими са всякакви писмени доказателства включително и записи в емлячните регистри и записи в книгите на ТКЗС. Допустимо в случая е и доказване с представяне на нотариално заверена декларация по реда на чл.12 ал.3 от ГПК.

Предвидения в закона способ за установяване на правото на собственост е води до същите последици като представяне на писмени доказателства за това. Законът не е приел законови ограничения за установяване на право на собственост чрез декларация.

По делото са представени доказателства за наличие на по-малко площ земя, притежавани от наследодателя на ответниците, но ноторно известно е обстоятелството, че при образуването на ТКЗС или подобните му обединения, собствениците не са били съгласни с т.н.“колективизация“ и властта е използвала силови методи, за да принуди собствениците на земеделски земи, да внасят имотите си в ТКЗС. Собствениците, за да се противопоставят на колективизацията са унищожавали собствените си документи за собственост. Поради тази причина и закона е въвел метода посочен в чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ, за деклариране на собственост в случай, че не се притежава документи за собственост.

Съдът не споделя становището, че в случаите на деклариране на право на собственост с декларация па чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ правото на собственост не може да бъде възстановено в стари реални граници. За възстановяване на правото на собственост във възстановими или съществуващи на терена граници, следва да са налице законови предпоставки предмет на изложението

по-долу, при установено право да се възстанови правото на собственост.

Второто основание за нищожност е, че имотът предмет на възстановяване попада в зоната за възстановяване по § 4 - §4л от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Ищеца се позоваване на нормата на §4к, ал.7 от ПЗР на ЗСПЗЗ, според която компетентен орган да постанови акт за възстановяване на собствеността, е кмета на общината, който издава заповед за възстановяване на правото на собственост въз основа на влязъл в сила план на новообразуваните имоти, одобрен от областния управител - §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Настоящия съдебен състав не споделя това становище.

Според нормата на чл.14 ал.1 т.3 от ЗСПЗЗ ПК издава решение за възстановяване правото на собственост на имоти при условията на § 4-4л от ПЗР на ЗСПЗЗ.

По този ред от закона се регламентира правото на придобийе на собственост на ползвателите на земеделски земи т.е. по този ред на лицата които е предоставено ползване на такива терени, могат да придобият правото на собственост при съществуването на законовите предпоставки за това..

В случая се касае за имот, с възстановено право на собственост в възстановими и съществуващи на терена реални граници с Решение на ПК, а правилата въведени в § 4 - 4л от ПЗР на ЗСПЗЗ, касае придобийе на собственост от ползватели на такива имоти.

В този смисъл възражението е неоснователно.

По отношение на въведеното възражение, че Решение № 791 от 27.4.2001 г. на ПК - В. е нищожно поради изчерпана компетентност на ПК.

Настоящия съдебен състав намира това възражение за неоснователно.

Изменение на решение се допуска при наличие на точно определени в закона предпоставки чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ.

При преценка за нищожност на решението на ПК съдът следва да съобрази дали в случая липсват законовите предпоставки визирани в чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ за изменение на постановеното решение.

При съблюдаване на нормата на закона в последната редакция действаща й към датата на постановяване на Решение на ПК -чл.14 ал.7 (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2000 г.) от ЗСПЗЗ.“При открИ.е на нови обстоятелства, нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1 общинската служба по земеделие и гори по искане на заинтересуваните лица се произнася с решение да го измени в срок до 1 година от открИ.е на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие и гори по чл. 14, ал. 1, т. 1 ЗСПЗЗ.

В конкретния случай са налице доказателства, че въз основа на нови обстоятелства ПК-В. е сезирана, с молба за изменение на решението си при наличие на основанията в чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ. В писмо с Изх. № 88/08.02.2001 год. ПК –В. е поискала да се изправи нередовност на молбата и комплектова преписката, което представлява имплицитно доказателство за наличие на такава процедура

При така изложеното се налага извод, че заинтересованите страни са роискали прераглеждане на решението на ПК при условията на чл.14 ал.7 от ЗСПЗЗ при наличие на нови обстоятелства и от заинтересовани лица.

В този смисъл решение на ПК не е нищожно.

Въведеното е възражение, че спорният ПИ **** е публична държавна собственост, което обстоятелство е пречка за възстановяване на правото на собственост върху него на наследниците на Я. Я. А..

Съдът не споделя това възражение.

Съгласно чл.25 от ЗСПЗЗ не подлежат на възстановяване съгласно чл. 24, ал. 4 ЗСПЗЗ имоти, попадащи в територии, за които има съставен Акт за ИЗКЛЮЧИТЕЛНА държавна собственост. Във всички останали случай имотите подлежат на възстановяване.

В този смисъл възражението е неоснователно.

Ответниците по иска са противопоставили на ищеца права, за които претендират че са придобили върху имота, вследствие възстановяване на право на собственост по реда на чл.18ж от ППЗСПЗЗ.

Ответниците се легитимират като собственици на процесния имот на основание Решение № 791/27.04.2001 год. по заявление № 40632/26.02.1992 год. на Поземлена комисия гр.В., а ответника И. Х. С. по договор обективиран в нотариален акт № 86, том.V, рег. № 5677, дело № 886 от 2003 год., вписан Вх.рег. № 20363, от 24.11.2003Акт № 200, том.LXIII, дело № 14412/2003 год.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установява, че в полза на ответниците е постановено решение на ПК-В., с която им е възстановено правото на собственост в стари реални граници.

От момента на влизане в сила на решението се проявява и неговото конститутивно действие.

В този смисъл предявения отрицателно установителен иск се явява неоснователен.

При основателност на първото въведено основание, то съдът не дължи произнасяне по възражението за придобивна давност.

При неоснователност на иска, неоснователно се явява и искането по чл.537 от ГПК.

По отношение на разноските по делото.

С оглед изхода на делото, съдът следва да присъди в тежест на ищцата направените от ответниците разноски възлизащи в размер на 16 330 лева, от

които 16 000 лева адвокатски хонорар.

В срока по чл.80 от ГПК е направено възражение за прекомерност.

Съдът намира направеното възражение за неоснователно. При направеното възражение за прекомерност съдът съобрази, че производството по делото се отличава с фактическа и правна сложност.

Цената на иска е размер на 424 085,30 лева, а дължимото адвокатското възнаграждение в минималния размер предвиден в Наредба за минималните адвокатски възнаграждения съгласно чл.7 ал.2 т.4 , в размер на 10 012 лева.

Съдът следва да присъди в тежест на ищеца да заплати на ответника разноски в размер на 10 342 лева, от които възнаграждение за адвокат защитник в размер на 10 012 лева, намалени по реда на чл.78 ал.5 от ГПК.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛ И НЕДОКАЗАН предявения от СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, ЕИК:****, гр. С., ****, представляван от Ректора проф. д. н. А. Г. като процесуален субституент на Държавата на основание чл.26 ал.4 от ГПК, действащ чрез процесуален представител по пълномощие по реда на чл.32 от ГПК, адв. З. О. от АК-С. и съдебен адрес за призоваване гр. С., ул. „****“ № ***, при участието на ДЪРЖАВАТА в качеството на ищец на основание чл.26 ал.4 от ГПК, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройството и съдебен адрес: **** на основание чл.31 ал.2 от ГПК ПРОТИВ И. Я. С., ЕГН ****, гр. В., ***; М. Я. Т., ЕГН ****, гр. В., ***; Я. Я. А., ЕГН ****, гр. В. *** и И. Х. С., ЕГН ****, гр. С., **** (постоянен адрес) и гр. С., **, по иск с правно основание чл.124, ап.1 от ГПК и цена на иска 424 085,30 лева, с който иска да се ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО В ОТНОШЕНИЯТА между страните, че ответниците И. Я. С., М. Я. Т., Я. Я. А. и И. Х. С. НЕ СА СОБСТВЕНИЦИ на: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор **** по КККР на гр. В., одобрени със заповед № РД-18-92/14.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със заповед № КД-14-03- 2101/16.8.2011 г. на Началника на СГКК - В.; с адрес на поземления имот: гр. В. **; с площ 18 865 кв. метра; трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване; съсед: ПИ с идентификатори ****, ***, ***, **** и ****.

ОСЪЖДА СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, ЕИК:****, да ЗАПЛАТИ на И. Я. С., М. Я. Т., Я. Я. А. и И. Х. С. направените по делото разноски в размер на 10 342 лева, от които възнаграждение за адвокат защитник в размер на 10 012 лева, намалени по реда на чл.78 ал.5 от ГПК, по въведено възражение за прекомерност.

Решението на съда подлежи на обжалване в двуседмичен срок от редовното му връчване, с въззивна жалба чрез първоинстанционния съд пред Апелативен съд гр.В..

Съдия при Окръжен съд – В.: _____